

Průvodce Hongkongem pro ty, kteří chtějí vidět kung-fu

Z televizních dokumentů nebo turistických průvodců se o Hongkongu můžete dozvědět leccos zajímavého. Ovšem příznivci bojových umění se v nich o předmětu svého zájmu dozvědí jen málo. O to víc se dozvědí z článku Veroniky Partikové, která v tomto sedmimilionovém městě žije a trénuje už čtyři roky.

Pro příznivce jižních stylů kung-fu je Hongkong osudový: všichni tam chceme a jak se tam jednou dostaneme, jsme ztraceni. Od vystoupení z letištní haly, kde turisty nováčky doslova porazí horký vlhký vzduch, po směsici pachů z jídel i vonných tyčinek a přítomnost kung-fu snad všude, to všechno je důvod, proč se tak jasně zaryje do paměti. Hongkong je jedním z míst „kung-fu turismu“, ke kterým patří také například chrám Šaolin, Wudangské hory nebo město Fo-san. Kromě zahraničních trenérů a studentů, kteří sem téměř s každoroční pravidelností jezdí navštívit své učitele, se vždy najdou početné skupinky, které prahnou po možná méně náročném tréninku, ale o to výživnější potravě pro oči.

V Hongkongu je kung fu vidět na každém kroku. I když mladí raději dnes cvičí taekwondo, často můžete zahlédnout nějaký odkaz v televizních reklamách (například nabádajíc-

ící ke kontrole stavu zdi vašeho domu) nebo na plakátech (jste-li na staveništi, noste helm!). Zapnete-li televizi, téměř v každé místní telenovele se bude někdo prát. Romanticky, samozřejmě. Nejsme žádní surovci.

Začínáme v Kowloonu

První kroky mnohých zamíří na legendární, a přesto stále ne dobře proslavené představení v Kung-fu corner. V Kowloonu parku každou neděli odpoledne jedna hongkongská škola dostane na povel dvouhodinový program. Tradičně přizve své mistry-kamarády, a ti všichni vytvoří vystoupení obsahující jak kung-fu, tak lví či dračí tanec. Stačí jít za zvukem bubny nebo následovat spěchající lid se zbraněmi přes rameno. Není známé předem, kdo bude vystupovat, takže kvalita může značně kolísat, ale pokud přijdete na začátek (14.30), uvidíte jak lví tanec, tak ochutnávku následujících dvou hodin. Ti největší mistři většinou sedí v publiku. Ano, ti staří pánové,

co si vystoupení natáčejí, ovívají se vějířem a brblají, to je ta generace, která se ještě prala na ulicích.

V neděli mají sice zavřeno, ale po zbytku dne stráveném nad knedlíčky dim-sum, čaji pu-erh a nadáváním na příšerně silnou klimatizaci můžete v pondělí vyrazit do obchodu Ka Fok Sports Supplies Limited na zastávce metra Kwun Tong. Je to největší kung-fu obchod v Hongkongu a návštěvy budete hořce litovat. Oblečení, zbraně, tenisky, bubny, lvy, škrábátka na záda, závěsné pytle na zeď pro naplnění kuličkami... najdete tu všechno. Jen na to všechno nebudete mít peníze. Majitelé jsou samozřejmě také praktikující a nejspíše se s vámi budou chtít vyfotit. Později se najdete na Facebooku. Protože majitelé dobře znají mizérii nakupujících turistů, tak vám dokážou balík poslat poštou rovnou domů.

Samozřejmě Bruce Lee Bruce Lee v Hongkongu můžete i obejmout. Hned před

Heritage Museum najdete jeho kopající sochu. Ta slavnější je ale jinde. Podél pobřeží, kde mezi pevninou a největším ostrovem jezdí trajekt Star ferry, součást hromadné dopravy ale pro mnohé i neuvěřitelně levná turistická atrakce, se vine promenáda Avenue of Stars, kde jsou na chodníku obtisknuté ruce slavných z filmového plátna. Najdete zde Jackieho Chana i Jet Li a také další sochu Bruce Lee.

Kvůli rekonstrukcím je ale slavná promenáda zavřená, nejspíše do roku 2018, a socha přesunuta na Tsim Sha Tsui East Waterfront. Trajektem za necelých 10 korun českých se ale svezte i tak.

Záchody i knihkupectví Až budete chtít zaplout do menších uliček, abyste poznali ten starý Hongkong, můžete pokračovat ve svém turné po kung-fu suvenýrech. Nedbejte na špinavé zdi a rozhodně se nechodte dívat do kuchyně; dejte si milk tea (který je rozhodně jiný než brit-

V černém tričku autorčin mistr Wong Chung Man během výuky

Dim sum: jihočínská lahůdka v mnoha tvarech, velikostech i chutích

Papírová hlava připravená pro dračí tanec

Hongkong, to nejsou jen mrakodrapy

Kdo není cítit vonnými tyčinkami, jako by nebyl

ský) a posvačte smradlavé tofu u stánku. Zastavte se někde na nudle, nebo jen tak zabodněte prstem do jednostránkového menu bez angličtiny. To je vždycky osvědčená zábava.

Až půjdete na záchod v opravdu místních lokálech, přesvědčte se raději, že máte uzavřené boty. A než budete odjíždět, vaše kyčle si na hlučoboký dřep, který je na něm nezbytný, už nebudou tolik stěžovat. Trochu oddychu najdete v některém malém knihkupectví; to se hledá těžko, ale vždycky na vás po čase nějaké vykoukne. Nesnažte se hledat komerční prodejny s anglickými tituly, běžte tam, kde voní starý papír. Anglicky to asi nepůjde, ale pantomimicky znázorněné kung-fu vám může najít tu správnou polici. Máte velkou šanci, že nalezte knihy s obrázky, i když textu ve znacích rozumět nebudete. Stejně si je ale koupíte, že?

Festivally i bílí delfíni

Normální turisté určitě budou chtít na ostrov Lantau. Jedte taky, i pro vás se tam něco najde. Lanovkou to vezmete až k velké soše Buddhy, ke které vedou dlouhé schody. U stanice lanovky najdete také Stage 360 s novou kung-fu show. Kromě toho si můžete v místních předražených suvenýrech koupit i kung-fu trička. Tak jako tak, tento minimálně půldenní výlet stojí za to. Můžete odsud autobusem dojet do rybářské vesnice Tai O, kde se nabízejí projížďky lodí za bílými del-

Veronika Partiková žije v Hongkongu čtvrtým rokem. Bojovým uměním se věnuje od roku 1999, posledních deset let kung fu stylu hungkuen (hunggar). Právě kvůli cvičení se přestěhovala do Asie, nejdříve díky opravdu mizerné práci učitelky angličtiny, nyní studuje doktorát a zkoumá čínská bojová umění z pohledu psychologie sportu. Jejím učitelem je sífu Wong Chung Man. Na letošním mistrovství Evropy v kung-fu v Tbilisi vybojovala se šavlí bronzovou medaili.

fíny. Ty sice nikdo nikdy v okolí neviděl, ale tím se nenechte rozhodit, je to příjemná projížďka kolem vesnice a okolo a pod kůly, na kterých chatrče šplhají nad vodu. Ke svačince můžete zakoupit třeba sušenou chobotnici.

Jste-li soutěživí, můžete naplánovat svůj příjezd někdy během několika wushu festivalů. Ty v Hongkongu organizuje Čína a jde spíše o předváděčku než soutěž. Je to příjemná záležitost, i když registrace vás přijde drahé. Bohužel jediná kung-fu soutěž v Hongkongu, která by nebyla festivalem, není přístupná bez povolení k pobytu.

Parky a tělocvičny

Zacvičit si ale můžete tak jako jak. Zkuste jakýkoliv park. Když se u toho budete tvářit přátelsky, dá se s vámi do řeči určitě nějaký místní cvičenec, a to je nejlepší způsob, jak poznat hongkongskou kung-fu komunitu, pokud už tam tedy nejede s někým, kdo má kontakty. Můžete se zeptat třeba: „Neznáš někoho, kdo učí tai-či a mohl by nám dát hodinu?“. Na rozdíl od pevninské Číny tady ale funguje i internet bez chybičky, a tak se vyplatí najít

nějakou sympatickou školu dopředu.

Kung-fu tělocvičny nejsou oficiálně otevřené veřejnosti, ale občas vás někdo nechá nahlédnout. Nespolehejte však na to. Tradičním způsobem, jak se dostat dovnitř, je už poměrně dlouho doporučení: někdo vám o škole řekne, někde z místních učitelů či jejich studentů v zahraničí vás tam svým jménem pošle a podobně. Pokud budete v Hongkongu bydlet a cvičit trvaleji, pak je většinou možné do školy přijít jen tak. Ve městě kromě toho najdete záplavu moderních gymů a tělocvičen pro MMA, kickbox a další styly, kde mají i vymoženosti typu sprcha. Tyto dva světy se moc často nepropojují.

Kung-fu párty a masáže

Poznávat Hongkong s bandou kung fu duchodců za zády je vždy lepší zábava. Vydržte zdlouhavé pauzy na kafe, kde se s vámi anglicky nikdo bavit nebude a třeba vás pozvou i na místní kung-fu párty. (S trochou nadsázky se dá říct, že jsou to takové seniorské pitky.) Tyhle párty jsou podle mého názoru možná utajovanou motivací místních, proč vlastně

cvičí kung-fu... Domů se z ní pak k půlnoci můžete vydat i pěšky, protože Hongkong má velmi nízkou kriminalitu.

Pokud jste hodně unavení, zajděte na masáž nebo k chiropraktikovi, ať se vám podívá na ta záda, co už rok bolí.

V klinikách tradiční metody dit-da-jow často navíc potkáte další mistry, kteří ve výloze svého obchůdku vedle diplomů a umělohmotné kostry vystavují i černobílé fotky, na kterých cvičí kung-fu.

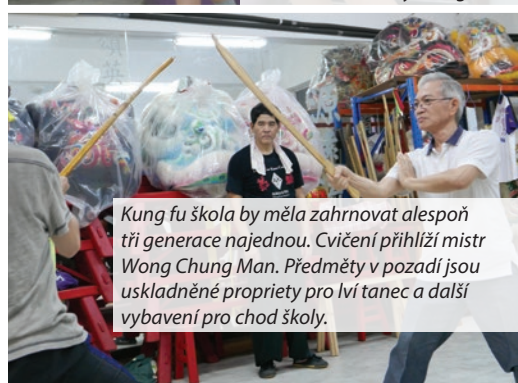
A až vám dojde energie úplně, povečeřte slanou rýžovou kaši (můžete si vybrat s jakým druhem masa nebo mořských plodů) congee. Studentům kung-fu se přezdívalo „ti, co večerí congee o půlnoci,“ protože po celovečerním tréninku potřebovali sníst něco snadno stravitelného a levného. Zaručuji vám, že jídlo podobné konzistence jste ještě neměli.

Nejlepší způsob, jak si vychutnat kung-fu Hongkong, je „pěkně pomalu“. Nespěchat, zastavit se na milk tea, projít antikvariáty, a když budete mít štěstí, můžete před spaním naslouchat i zvuku dřevěného panáka. Bavte se s lidmi, úsměv cizince často pomůže překonat jazykovou bariéru. Pokud ukážete své kung-fu, bez ohledu na jeho kvalitu, vás místní budou milovat. Jestli je to dobře, to záleží na vás. Ale pro kung-fu turisty to může být skvělý první kontakt s hongkongskou kung-fu komunitou.

Veronika Partiková

Místní kluci cvičí styl hung kuen

Kung fu škola by měla zahrnovat alespoň tři generace najednou. Cvičení přihlíží mistr Wong Chung Man. Předměty v pozadí jsou uskladněné propriety pro lví tanec a další vybavení pro chod školy.

Ke kung fu párty patří také lví tanec včetně hudebního doprovodu

Klasický výhled na Hongkong Island, ostrov s koncentrací mrakodrapů

Mistr Ho je samý úsměv, ovšem nejvíc se těší, až bude moci to železo zase sundat